

## سوالات هفته دوم مقرری کتاب حدیث سحرگاهان

(از ابتدای «مفهوم معاد» تا انتهای «اسرا»)

۱. چرا خداوند مهربان، مخلوق خود یعنی انسان را عذاب میکند و در جهنم میسوزاند؟ در صورتی که دل ما راضی نمیشود ساخته دست خود را بسوزانیم.
۲. آیا کسی میتواند با مال خودش هر کار که میخواهد انجام دهد و آن را هدر دهد و نابود کند؟
۳. آیا در نبود عدالت، امنیت معنا پیدا میکند و ماندگار است؟
۴. کسانی که مشروب نمیخورند و اهل دود نیستند و دروغ نمیگویند و دزدی نمیکنند و... ولی اعتقادی به دین ندارند چه فرقی با مومنین دارند؟ هر دو از ضرر این گناهان مصون هستند و زندگی سالم دارند.
۵. چرا اسلام با لذت بردن و ارضای تمایلات مخالف است و بعضی لذات را حرام کرده و برای بعضی حدود گذاشته؟
۶. در پارگراف ۱۱۷ در بحث مرگ و زندگی چطور امام موسی صدر به این نتیجه رسیده اند که منظور از زینت همان سلاح است؟ حتی با در نظر گرفتن محراب با ریشه حرب و صفوف نماز و ...بقیه تعابیر که اصلا در این آیات ذکر نشده چنین استدلالی دور از ذهن.
۶. چرا همیشه طبقه اشراف و مرفهین مقابل پیامبران می ایستادند؟
۷. چرا در اسلام بخشی از مال را تحت عنوان خمس از مالکیت فرد خارج میکند و تصرف در آن را حرام میدانند؟ مگر هر کسی صاحب اختیار اموال خویش نیست؟ چرا باید مردم دسترنج خود را تحت عنوان "سهم امام" به آخوندها بدهند؟
۸. آیا اعتماد به نفس داشتن در اسلام چیز بد و مذمومی است؟
۹. چرا اینقدر در قرآن قصه آمده است؟ آیا قرآن کتاب داستان است که یک سوم آخرین کتاب هدایت بشر به داستان اختصاص پیدا کرده است؟

۱۰. آیا خداوند مانند یک پلیسِ عقده‌ای، منتظر است تا ما خطا کنیم تا در ازای عمل و به جزای کارمان ما را عذاب کند؟

۱۱. خداوند مهربان چه نیازی به عذاب ما دارد؟